

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 515/2025
17.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном поступку окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца Ктз 427/25 од 07.04.2025. године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Спк 60/2023 од 25.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 17.04.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца Ктз 427/25 од 07.04.2025. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Вишег суда у Београду Спк 60/2023 од 25.12.2023. године, учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, у корист окривљеног АА.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Спк 60/2023 од 25.12.2023. године, на основу одредбе члана 317. ЗКП, у ставу I, прихваћен је споразум о признању кривичног дела СК 119/23 од 11.12.2023. године закључен између јавног тужиоца ВЈТ у Београду и окривљеног АА у присуству браниоца окривљеног адвоката Душана Булатовића по оптужници ВЈТ у Београду Ктз 501/23 од 11.12.2023. године, а у ставу II, окривљени АА је оглашен кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му се урачунава време које је провео у полицијском задржавању од 08.11.2023. године до 09.11.2023. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 09.11.2023. године до 25.12.2023. године и истовремено је одређено да ће се иста извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, са применом електронског надзора, које просторије не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а окривљени је упозорен да ће уколико једанпут у трајању од преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

На основу одредбе члана 87. Кривичног законика према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета – мобилног телефона, возила марке Ивеко, саобраћајне дозволе, кључа од возила и кључа од резервоара, ближе одређених изреком пресуде, а по потврдама о привремено одузетим предметима МУП РС, ПУ за град Београд, Одељење за сузбијање крвних, сексуалних, саобраћајних деликата и трговине људима Ку 56691/23 од 08.11.2023. године и МУП РС, ПУ Гроцка број 56891/23 од 08.11.2023. године.

Истом пресудом обавезан је окривљени да накнади трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем.

Против правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Спк 60/2023 од 25.12.2023. године, Врховни јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 427/25 од 07.04.2025. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) у вези члана 57. став 2. Кривичног законика, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан и утврди да је наведеном правноснажном пресудом, у корист окривљеног АА, учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 57. став 2. Кривичног законика.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио браниоцу адвокату Душану Булатовићу, Врховни суд је у смислу члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство седници већа било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни суд је размотрио списе предмета са правноснажном одлуком против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца Ктз 427/25 од 07.04.2025. године, је основан, из следећих разлога:

Према стању у списима, споразум о признању кривичног дела Ктз 501/23 – Ск 119/23 од 11.12.2023. године закључен је између јавног тужиоца ВЈТ у Београду, са једне стране и окривљеног АА у присуству браниоца, адвоката Душана Булатовића, са друге стране. Предмет споразума је кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, које кривично дело је окривљени свесно и добровољно признао и којим споразумом су се јавни тужилац и окривљени сагласили да Виши суд у Београду, као стварно и месно надлежан суд, окривљеног на основу предметног споразума огласи кривим због извршења кривичног дела из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика и осуди на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју ће му бити урачунато време проведено у полицијском задржавању и на мери забране напуштања стана, као и да суд окривљеном изрекне меру безбедности одузимања предмета, те да исти плати трошкове кривичног поступка, након чега је суд, налазећи да су испуњени услови из члана 317. ЗКП, предметни споразум о признању кривичног дела прихватио и донео побијану пресуду.

Међутим, основано Врховни јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује да је прихватањем предметног споразума о признању кривичног дела, учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер Виши суд у Београду није имао законски основ за доношење пресуде којом се прихвата споразум о признању кривичног дела, имајући у виду да казна у погледу које су јавни тужилац и окривљени закључили споразум није предложена у складу са кривичним законом (члан 317. став 1. тачка 4) ЗКП), с обзиром да је ублажена супротно одредби члана 57. став 2. Кривичног законика.

Одредбом члана 317. став 1. тачка 4) ЗКП, прописано је да ће суд пресудом прихватити споразум о признању кривичног дела и огласити окривљеног кривим, ако утврди да је казна или друга кривична санкција, односно друга мера у погледу које су јавни тужилац и окривљени закључили споразум, предложена у складу са кривичним или другим законом.

Одредбом члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика прописано је да ће се учинилац кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи, предвиђеног том законском одредбом казнити затвором од две до дванаест година.

Одредбом члана 56. Кривичног законика прописани су случајеви у којима суд, изузетно од општег правила о одмеравању казне у границама прописаним законом за одређено кривично дело овлашћен да учиниоцу кривичног дела казну ублажи по мери или врсти, те тако учиниоцу кривичног дела може изрећи казну испод границе прописане законом или блажу врсту казне, кад закон предвиђа да се казна може ублажити (став 1.); кад закон предвиђа да се учинилац може ослободити од казне, а суд га не ослободи од казне (став 2.); кад утврди да постоје нарочито олакшавајуће околности које указују на то да се са ублаженом казном може постићи сврха кажњавања (став 3.).

Одредбом члана 57. став 1. Кривичног законика прописане су границе за ублажавање казне када за то постоје услови из члана 56. овог законика, док су одредбом члана 57. став 2. прописани изузеци од става 1. члана 57. овог законика и између осталог је наведено да се за кривично дело из члана 350. став 3. Кривичног законика, не може ублажити казна.

Из свега напред изнетог, произилази да је у конкретном случају казна о којој су се споразумели јавни тужилац и окривљени ублажена и поред тога што нису постојали законски услови за ублажавање казне за кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, па како предметна казна затвора у трајању од 1 (једне) године, која је у конкретном случају предложена споразумом, није у складу са Кривичним закоником, то је, по оцени Врховног суда, Виши суд у Београду, решењем морао одбити споразум о признању кривичног дела у смислу члана 318. став 1. тачка 2) ЗКП, из разлога што нису испуњени услови прописани чланом 317. став 1. тачка 4) ЗКП за прихватање споразума.

Како је, Виши суд у Београду занемарујући у потпуности законску одредбу из члана 57. став 2. Кривичног законика, погрешно закључио да је предложена казна затвора у трајању од 1 (једне) године, у складу са одредбама Кривичног законика, то је, по

оцени Врховног суда, прихватањем споразума о признању кривичног дела и налазећи да су у конкретном случају испуњени услови прописани чланом 317. став 1. тачка 4) ЗКП за прихватање споразума, у корист окривљеног АА учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, на коју се указује захтевом, због чега је Врховни суд по усвајању захтева за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца у смислу одредбе члана 493. ЗКП, донео пресуду којом се ограничио само на то да утврди повреду закона, не дирајући у правноснажност побијане пресуде.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић